

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **ak. mal. J. Ž.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 609 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 1. 4. 2025 u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 2. 2025, č. I č. j. X(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) přiznán od 26. 1. 2014 příplatek k důchodu podle § 25 odst. 7 písm. a), b) zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 119/1990 Sb.“), za dobu nezákonného zbavení osobní svobody v období od 16. 1. 1989 do 22. 1. 1989.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce ke skutkovému stavu věci uvedl, že prvostupňovým rozhodnutím mu byl sice příplatek k důchodu dle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. přiznán, ale doplatek mu byl zaslán jen za období od 20. 11. 2019.
4. V prvním žalobním bodu namítal, že § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, na které odkazovala žalovaná v napadeném rozhodnutí, se v daném případě nepoužije, neboť § 25 odst. 7 zákona č. 119/1990 Sb. má jako *lex specialis* přednost před touto obecnou úpravou.
5. Ve druhém žalobním bodu poukazoval na to, že žalovaná po celou dobu od vydání zákona č. 119/1990 Sb. poskytovala (tj. nejen přiznávala, ale i doplácela) žadatelům příplatek k důchodu „*ode dne 1. 7. 1990, byl-li poškozený k tomuto dni poživitelem starobního důchodu,*“ nebo pokud se poškozený stal „*poživitelem starobního důchodu po tomto dni,*“ tak „*od přiznání důchodu.*“ Měl za to, že nyní jej žalovaná diskriminuje, neboť mu doplatek přiznává jen za pět let zpětně (což dokládá jiný případ, ve kterém se žalovaná žadatelce omluvila s tím, že jí doplatek náleží za celou dobu).
6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 5. 2025 uvedla, že nárok na výplatu předmětného příplatku k důchodu nepodléhá prekluzi; doplatek je nutné poskytnout od data přiznání důchodu. K příplatku uvedenému v rozhodnutí č. I ze dne 12. 2. 2025 uvedla, že doplatek byl vyčíslen od 26. 1. 2014 a žalobci byl poukázán dne 4. 2. 2025. K příplatku uvedenému v rozhodnutí č. II ze dne 12. 2. 2025 uvedla, že v odůvodnění tohoto rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že výplata příplatku ke starobnímu důchodu náleží v souladu § 55 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění pouze pět let nazpět ode dne podání žádosti, tj. od 20. 11. 2019. Doplatek za dobu od 20. 11. 2019 do 9. 3. 2025 byl žalobci poukázán dne 4. 2. 2025. Na základě žaloby pak žalovaná neodkladně provedla doplacení příplatku podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 622/2004 Sb. ode dne přiznání starobního důchodu, tj. od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019, a poukázala jej na účet žalobce dne 16. 4. 2025. Uvedla, že námitky žalobce směřovaly pouze do časového období, za které náleží doplatek na příplatku ke starobnímu důchodu podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 622/2004 Sb. Žalovaná uznala své pochybení a této námitce vyhověla. Z toho důvodu navrhla postup ve smyslu § 62 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

IV. Další průběh řízení před soudem

8. Soud následně dne 13. 5. 2025 vyzval žalobce, aby sdělil, zda byl ze strany žalované vyplacen předmětný doplatek za období od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019 a zda je postupem žalované uspokojen. Žalobce v odpovědi ze dne 20. 5. 2025 soudu sdělil, že žalovaná sice žalobci příplatek k důchodu dle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. za období od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019 doplatila, ale nezrušila žalobou napadené rozhodnutí, v němž tvrdí, že příplatek náleží jen za období od 20. 11. 2019. Žalobce konstatoval, že existuje rozpor mezi skutečnou výplatou (která je nyní již v pořádku) a napadeným rozhodnutím (které je vadné, ale žalovaná ho dosud nezrušila). Žalobce pro případ, že žalovaná napadené rozhodnutí sama zruší, navrhoval, aby soud zastavil řízení, protože pominul předmět sporu; pro případ, že žalovaná toto sama nezruší, navrhoval, aby tak učinil soud.
9. Soud zaslal toto sdělení žalobce žalované, která ve vyjádření ze dne 29. 5. 2025 uvedla, že konečné rozhodnutí ve věci nechává na úvaze soudu.
10. V podání ze dne 4. 10. 2025 žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, neboť žalovaná dosud žádné nové rozhodnutí nevydala a zároveň konečné rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.

V. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci byl na základě jeho žádosti přiznán starobní důchod od 26. 1. 2014. Dne 20. 11. 2024 podal žalobce žádost o příplatky ke starobnímu důchodu podle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. a podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb.
12. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025, č. I č. j. X, správní orgán I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění přiznal žalobci od 26. 1. 2014 příplatek k důchodu podle § 25 odst. 7 písm. a), b) zákona č. 119/1990 Sb. za dobu nezákonného zbavení osobní svobody v období od 16. 1. 1989 do 22. 1. 1989. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že se řídil ust. § 56 odst. 1 písm. b) větou první zákona o důchodovém pojištění. Dále uvedl, že věznění od 16. 1. 1989 do 22. 1. 1989, odpovídající zařazení do III. pracovní kategorie, činí 7 dnů, tj. 0,23 měsíce (7/31). Celkem za dobu od 16. 1. 1989 do 22. 1. 1989 činí příplatek k důchodu 4 Kč (15 Kč x 0,23) měsíčně; starobní důchod po sloučení s příplatkem činí 10 437 Kč měsíčně.
13. Rozhodnutím z téhož dne č. II, č. j. X (dále jen rozhodnutí č. II), správní orgán I. stupně ve výroku I. přiznal žalobci od 26. 1. 2014 příplatek ke starobnímu důchodu podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 622/2004 Sb. ve výši 72 Kč měsíčně, a ve výroku II. uvedl, že doplatek příplatku náleží podle § 55 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění od 20. 11. 2019. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán nejprve uvedl výpočet předmětného příplatku a dále konstatoval, že jeho výplata náleží pouze pět let nazpět ode dne podání žádosti o zvýšení důchodu, tj. od 20. 11. 2019, neboť nárok na výplatu tohoto příplatku k důchodu za dobu před 20. 11. 2019 zanikl.
14. Žalobce dne 9. 2. 2025 prostřednictvím svého právního zástupce zaslal České správě sociálního zabezpečení, oddělení stížností a interního auditu, podání nazvané jako stížnost, ve kterém uvedl, že dne 4. 2. 2025 ČSSZ zaslala žalobci dvě oznámení o vyúčtování důchodu, která měla být založena na rozhodnutích, která žalobce dosud

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

neobdržel. Dne 2. 3. 2025 pak žalobce prostřednictvím svého právního zástupce zaslal České správě sociálního zabezpečení, oddělení stížností a interního auditu, další podání nadepsané jako „doplnění stížnosti“, ve kterém navázal na předchozí stížnost a uvedl, že ČSSZ vydala příslušná rozhodnutí dne 12. 2. 2025. V tomto podání poukazoval na to, že podle prvostupňového rozhodnutí náleží příplatek k důchodu podle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. již od přiznání důchodu v roce 2014. Stěžoval si však na to, že doplatek je vypočten až od 20. 11. 2019 a byl mu tedy odepřen doplatek za dobu od přiznání důchodu v roce 2014 do 19. 11. 2019, žádal o zjednání nápravy. Žalovaná tuto stížnost posoudila jako námitky proti prvostupňovému rozhodnutí.

15. Napadeným rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění žalovaná odkázala na § 56 odst. 1 písm. b) větu první i větu druhou zákona o důchodovém pojištění, kdy podle věty druhé důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod. Uvedla, že žalobce uplatnil žádost o předmětné příplatky ke starobnímu důchodu dne 20. 11. 2024; doplatek důchodu tak byl v souladu s odkazovaným ustanovením doplacen pět let nazpět, tj. nejdříve od 20. 11. 2019. Proto žalovaná shledala námitky žalobce nedůvodnými.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Soud o věci samé rozhodl bez jednání, neboť účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.r.s. souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Soud též postupoval dle § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s., dle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
18. Podle § 25 odst. 7 zákona č. 119/1990 Sb. *poškozený může žádat, aby mu byly místo nároků vyplývajících z ustanovení předchozích odstavců poskytnuty měsíční příplatky k důchodu v částce:*
 - a) 20 Kčs za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody, ve kterém poškozený konal práce za zvlášť obtížných pracovních podmínek, které by odůvodňovaly jejich posuzování jako zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie,
 - b) 15 Kčs za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody v ostatních případech.*Příplatek k důchodu se poskytuje ode dne 1. 7. 1990, byl-li poškozený k tomuto dni poživitelem důchodu. Stane-li se poškozený poživitelem důchodu po tomto dni, poskytuje se příplatek k důchodu od přiznání důchodu. Příplatek k důchodu se vyplácí jen do výše, která spolu s důchodem nepřevyšuje nejvyšší výměru starobního důchodu stanovenou zvláštním předpisem.*
19. Podle § 25 odst. 4 téhož zákona *pro výplatu dávky nesprávně vyměřené následkem vazby nebo výkonu trestu se nepoužije ustanovení § 95 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o tříleté době, v níž lze zvýšit nebo přiznat dávku.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

20. Podle § 95 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, *dávka se zvýší nebo přizná podle odstavce 1 ode dne, od něhož dávka nebo její zvýšení náleží, nejvýše však za tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na dávku nebo její zvýšení.*
21. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění *zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.*
22. Podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 582/1991 Sb.), *proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b), e) a f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení. Dle téhož ustanovení odst. 3 námitky se podávají orgánu sociálního zabezpečení, který rozhodnutí vydal. Námitky musí obsahovat stejné náležitosti jako odvolání podané podle § 82 správního řádu.*
23. Soud konstatuje, že v projednávaném případě je předmětem přezkumu soudu prvostupňové rozhodnutí (tj. rozhodnutí I. ze dne 12. 2. 2025), které žalovaná potvrdila napadeným rozhodnutím, nikoli tedy rozhodnutí II. ze dne 12. 2. 2025, proti kterému žalobce dle obsahu spisu žádný podnět, ani žalobu nepodal. Z vyjádření žalované vyplynulo, že žalovaná uznala své pochybení (co do délky doby, za kterou bylo třeba poskytnout doplatek) a pokud jde o prvostupňové rozhodnutí, žalovaná vyčíslila předmětný doplatek od 26. 1. 2014 a poukázala jej žalobci dne 16. 4. 2025 (jak vyplývá ze správního spisu). Žalobce následně soudu potvrdil, že žalovaná mu doplatila příplatek ke starobnímu důchodu podle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. za období od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019, avšak žalovaná nezrušila napadené rozhodnutí, v němž argumentuje, že příplatek náleží jen za období od 20. 11. 2019. Proto žalobce konstatoval rozpor mezi skutečnou výplatou a napadeným rozhodnutím.
24. Soud se tedy zabýval přezkumem napadeného rozhodnutí a zjistil závažnou procesní vadu, ke které musel přihlídnout z úřední povinnosti, byť ji žalobce jako takovou nenamítal. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2016 č.j. 2 As 123/2016-47.
25. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 9. 2. 2025 prostřednictvím svého právního zástupce zaslal České správě sociálního zabezpečení, oddělení stížností a interního auditu, podání nazvané jako stížnost, ve kterém uvedl, že dne 4. 2. 2025 ČSSZ zaslala žalobci dvě oznámení o vyúčtování důchodu, která měla být založena na rozhodnutích, která žalobce dosud neobdržel. Dne 2. 3. 2025 pak žalobce prostřednictvím svého právního zástupce zaslal České správě sociálního zabezpečení, oddělení stížností a interního auditu, další podání nadepsané jako „doplnění stížnosti“, ve kterém navázal na předchozí stížnost a uvedl, že ČSSZ vydala příslušná rozhodnutí dne 12. 2. 2025. V tomto podání poukazoval na to, že podle prvostupňového rozhodnutí náleží příplatek k důchodu podle § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb. již od přiznání důchodu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v roce 2014. Stěžoval si však na to, že doplatek je vypočten až od 20. 11. 2019 a byl mu tedy odepřen doplatek za dobu od přiznání důchodu v roce 2014 do 19. 11. 2019, žádal o zjednání nápravy.

26. Žalovaná tuto stížnost posoudila jako námitky proti prvostupňovému rozhodnutí podle § 88 zákona č. 582/1991 Sb., čímž však zásadně pochybila. Dané podání nebylo označeno jako námitky. I když platí, že podle § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu, v daném případě nebylo možné ani z obsahu stížnosti dovozovat, že by se mělo jednat o námitky proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce totiž v „doplnění stížnosti“ proti prvostupňovému rozhodnutí nijak nebrojil, a to ani proti jeho výroku, ani proti jeho odůvodnění. Naopak se tohoto rozhodnutí, ve kterém mu byl přiznán příplatek k důchodu dle § 25 odst. 7 písm. a), b) zákona č. 119/1990 Sb. od 26. 1. 2014, dovolával. Nebyl však spokojený s faktickým postupem správního orgánu, který žalobci poskytl doplatek důchodu pouze za období od 20. 11. 2019 do 9. 3. 2025, nikoli tedy za období od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019. Žalobce se tedy v podstatě domáhal toho, aby správní orgán plnil v souladu s prvostupňovým rozhodnutím.
27. Z uvedeného plyne, že nebyla splněna základní procesní podmínka k zahájení námitkového řízení, a sice podání námitek dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb. Řízení o námitkách je, stejně jako řízení o odvolání dle správního řádu, ovládáno dispoziční zásadou a správní orgán jej nemůže zahájit z moci úřední. Pokud při absenci námitek žalovaná vedla řízení o námitkách a vydala napadené rozhodnutí, je toto řízení stíženo podstatnou vadou, pro kterou musí být napadené rozhodnutí zrušeno, neboť vůbec nemělo být vydáno.
28. Žalobce v žalobě nesouhlasil s tou částí odůvodnění žalované v napadeném rozhodnutí, kde žalovaná poukazovala na ust. § 56 odst. 1 písm. b) větu druhou zákona o důchodovém pojištění, a uvedla, že doplatek důchodu byl v souladu s odkazovaným ustanovením doplacen pět let nazpět, tj. nejdříve od 20. 11. 2019.
29. K tomu soud uvádí, že podle § 68 písm. d) s.ř.s. je nepřípustná žaloba, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí. Samotnou takovou žalobu by tedy soud musel odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Nicméně, s ohledem na to, že je zde dán důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí pro podstatnou procesní vadu, vyjádří se soud i k tomuto odůvodnění žalované.
30. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně přiznal žalobci příplatek k důchodu podle § 25 odst. 7 písm. a), b) zákona č. 119/1990 Sb. od 26. 1. 2014, tedy od data přiznání jeho starobního důchodu, což je v souladu s uvedeným § 25 odst. 7, kde se mj. uvádí: *Příplatek k důchodu se poskytuje ode dne 1. 7. 1990, byl-li poškozený k tomuto dni poživitelem důchodu. Stane-li se poškozený poživitelem důchodu po tomto dni, poskytuje se příplatek k důchodu od přiznání důchodu.* Žalovaná však nepostupovala v souladu se zákonem, konkrétně s ust. § 25 odst. 4 a 7 zákona č. 119/1990 Sb., pokud uvedla, že s ohledem na § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění se daný příplatek vyplatí pouze pět let nazpět, tj. nejdříve od 20. 11. 2019. Ustanovení § 25 odst. 4 zákona č. 119/1990 Sb. sice odkazovalo na § 95 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., toto ustanovení však bylo zrušeno k 31. 12. 2011. Ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) věta druhá zákona o důchodovém pojištění je pak obsahově obdobné, jako dříve platné ust. § 95 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., a tedy lze analogicky dovodit, že ust. § 25 odst. 4 zákona č. 119/1990 Sb. vylučuje i

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

aplikaci tohoto ustanovení. Z toho plyne, že u daného příplatku na důchodu se omezení možné výplaty na pět let zpětně neuplatní. Ostatně sama žalovaná uvedla, že nárok na výplatu předmětného příplatku ke starobnímu důchodu nepodléhá prekluzi, resp. že je nutné jej poskytnout od data přiznání starobního důchodu, jak vyplývá z § 25 odst. 4 a 7 zákona č. 119/1990 Sb. V souladu s tím žalovaná žalobci po podání žaloby vyplatila i část příplatku za období od 26. 1. 2014 do 19. 11. 2019.

31. Samotná vada odůvodnění by nemohla být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud však přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro závažnou procesní vadu, a sice absenci námitek, na základě kterých by mohlo proběhnout námitkové řízení.
32. Soud k důkazu neprováděl dopis ze dne 12. 2. 2025, který se týkal jiné žadatelky, neboť s ohledem na výše uvedené by to již bylo nadbytečné.
33. Z výše uvedených důvodů soud na základě § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
34. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem představují náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2,5 úkonu právní služby po 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření ze dne 20. 5. 2025 v hodnotě půl úkonu), tedy celkem 11 550 Kč a náhrada hotových výdajů za jeden úkon ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), celkem 1 350 Kč. Náhrada je zvýšena o DPH, jelikož zástupce doložil, že je plátcem daně (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %, tj. 2 709 Kč. Žalobci tedy celkem náleží 15 609 Kč. Nahlížení do spisu dne 3. 10. 2025, ani navazující podání ze dne 4. 10. 2025 soud neuznal jako účelně vynaložené úkony, neboť nahlížení do spisu je z povahy věci součástí převzetí a přípravy zastoupení (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2008, sp. zn. I. ÚS 398/06, či usnesení NSS ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 Azs 33/2008-40) a soud k podání ze dne 4. 10. 2025 žalobce nevzýval a toto podání neobsahovalo žádnou novou argumentaci či návrh.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. února 2026

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.